

риград, подвезднъ размирицъ възїт да то
се зложи и Съратъ да не, та да е чу-
мирицъ. Той зѣ за жена Марѣ наймалкъ-тѣ дъ-
щерѣ на сръбскыя деспоти Георги, когото то-
стиви миромъ да владѣе Сърбѣ и да мѣ пла-
ща дань. А нѣ спасомъ и та ѿтъ автра нѣ
или Напоконъ, и ѩратъ, прѣдпрѣ да съладай
Трансилавицъ, и писка да прѣкарлъ вѣнч-тѣ
са прѣзъ Смѣдерево, столицъ-тѣ на сръбскыя
деспоти Георги; той мѣ са подпрѣ за това
Щратъ нападкъ на него, а зѣ мѣ Смѣдерево,
зароби сѫнсве-тѣ мѣ и минъ да удари Тран-
силавицъ, којто бѣше подхъ маджари-тѣ. Ч-
нѣаджъ иан Сибиницъ Мико, чѣтовенъ юнакъ и
искусенъ вѣвода, сило са упрѣ на Ѣрци-тѣ,
и подиръ малго кръспрѣти всеве на 1442-
(846), въ битвата при Варахъ-иан Шарѣ Пла-
нина съдржѣ съвршеникъ побѣдѣ надъ Ѣрци-тѣ.
Въ това врѣме повдигнѣса Караманскии
вѣвода срѣди Ѣрци-тѣ въ вѣлъ; Щратъ са
примири съ маджари-тѣ, и като прѣдаде на
коина си Мехмедъ правленіе-то отиде въ вѣлъ,
побѣди Караманы-тѣ и почиваще въ Йагнезъ.
И между това маджари-тѣ са ослихъ, минж-
ъ и дѣлъ и прѣвдехъ градове-тѣ дѣ Варна.